

Szerkesztési iroda

(főter, Winkler-ház, 2-ik emelet, jobbra)
hová a lap szerkesztési részét illető közle-
mények intézendők. Bérmentetlen levelek
csak ismert közekből fogadtatnak el.

Előfizetési feltételek:

Helyben:	Vidékre:
Egész évre 12 ft — kr.	Egész évre 14 ft — kr.
Fél évre 6 „ — „	Fél évre 7 „ — „
Negyedévre 3 „ — „	Negyedévre 3 „ 50 „

Megjelen: vasárnap és az ünnepnap
utáni napot kivéve mindennap.

ALFÖLD

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASZATI NAPILAP

Kiadó hivatal:

Réthy Lipót könyvnyomdai irodája
(Főter 8-ik sz. Ackermann-féle ház), hová
a lap anyagi részeit illető közlemények
(előfizetési pénz, kiadása körüli panaszok,
hirdetmények), bérmentesen intézendők.

Hirdetmények díja:

6 hasábos petit-sorért egyszeri hirdetésnél 6,
és minden következőnél 3 ujkr számítatik.
Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatásánál
kedvezőbb feltételek mellett vétetnek föl. Bé-
lyegdíj külön 30 ujkr. Magánvita 4 hasábos
petit-sor 15 ujkr.

A honvédekkantak menháza

ujabban következők: cz. hölgyek és urak ada-
koztak:

Keresztes Miklós	2 frt.
Bökényi István ref. lelkész	2 „ esztiben.
Manuel József III. gym.	— „ 50 kr.
Hirschman Lajos oszt. tanulók	— „ 50 „
Karáczy Ignác	1 „

Összeg: 6 frt — „
Attétel: 4 db arany, 6 db ezüst
huszas és 272 „ 30 kr.

Egész összeg: 4 arany, 6 h. s 278 frt 30 kr.
Fogadják fennebbi összes nemes lelkű
adakozók tetteiben nyilvánuló hazafias
érzetükért az ügy nevében a nyilvános köszö-
netet.

Pest, január 12.

(y. l.) Most közelednek az adóki-
vetési munkálatok 1870-ik évre. A jövő
hóban összeülnek az adókirovó bizottsá-
gok, s részint személyes bevallások, ré-
szint ezek hiányában, a minimum és a
törvények utasításai alapján kivetik a
polgárokat jövedelmi adójuk mennyi-
ségét.

Szó sincs róla, hogy az adókirovés
ezen módja, mely megengedi mindenki-
nek, hogy érdekeit személyesen védel-
mezze, s a minimum netalán lát-
szatát valódi értékére redukálja, még
többi közt a legtürethetőbb; mert így
alkalom adatik a kivető bizottság tag-
jainak, polgártársaik magánviszonyairól
közvetlenül értesülni, s az adót körül-
ményeik arányához kimérni.

Mert a minimum sokszor csal. Le-
het valakinek kényes zerből drá-
ga lakása, — de e kényszer lakás még
nem teszi őt oly gazdaggá, mint milyen-
nek lennie kellene, hogy lakása árához
aránylag fizethesse a törvényes adót. S
ismét lehet valakinek szép jövedelme,
de az illetőnek e mellett oly nagy csal-
ládja van, hogy jövedelme éppen csak
az életszükségletre elég, — s ez esetben
a jövedelem nagyságát, a családi szük-
ségek igényeihez mérik, — s a család-
tagok személy- s kereseti adójának a
jövedelemadóba való betudása által
könnyítik a viselendő terhet.

Egyáltalán jelen adóviszonyaink
között, melyek túlságosan fölvannak min-
den tekintetben csigázva, elannyira,
hogy például a földadózási rendszert
tekintve, hol a föld produktumát négy-
szer vagy ötször adóztatják meg, — ez
abnormálnak is mondható, — a lehető
leghézagpótlóbb, s a helyzet sanyaru-
ságában legalább némileg enyhítő, hogy
az adókirovés körül loyális és humá-
nus eljárás van törvényesítve.

De most, mikor az adókirovési mun-
kálatok küszöbén állunk, mikor minden
honpolgárnak számot kell vetnie gazda-
ságával, hogy beoszthassa magának az
arányt, melyet államadó, közszégi pótlék,
személyes, kereseti s tudja isten még mi-
lyen adóba kelljen és lehessen fizetnie,
— most nem célunk az adókirovés mó-
dozatait ismertetni, melyet valószínűleg
mindenki ismer, hanem csak egy kis
figyelmeztetést óhajtunk kockáztatni
arra nézve, hogy az adókirovési rend-
szer minél több hasznot hajtson s mi-
nél kevesebb kellemetlenséget okozzon.

Mint tudjuk, a törvény világosan
kimondja, hogy mindaz, ki ügyeit az
adókirovési bizottságok s ezekből kifo-
lyólag a felszólamlási bizottságok előtt
nem védte, — az állítólagos sérelmeit
ezután többé már nem orvosolhatja se-
hol, s meg kell neki fizetnie azt az adót,
melyet az adókirovó bizottság sokszor
hibás értesülés alapján vet ki rá.

Ezt pedig, ha lehet, jó elkerülni, de
különösen: elkerülni.

Mert az senkiről sem tehető fel, ki
tudja, hogy adót mindenesetre kell
fizetnie, hogy érdekeinek védelmére és
minden félreértés elhárítására személye-
sen ne jelenjen meg a bizottság előtt,
vagy valamelyik megbízottját el ne
küldje.

A baj legtöbbször abban gyökere-
zik, hogy sokan nem tudják, mikor van
az adókirovó bizottság működésének
ideje? — mert igaz ugyan, hogy ez
idő alatt ki van aggatva a helység há-
zára egy czédula, mely e bizottság mű-
ködésére figyelmezteti az arra járóke-
lőket, de hát azokat, kik éppen akkor
nem járnak arra? kik talán otthon sin-
csenek? — s mert a működés rövid
ideig tartván s nagyon primitív formá-
ban hirdettetvén, az olyan honpolgárok,
kik nem olvasnak újságot s kik nem
szeretnek megállni, hogy a falragasz-
kat olvassák, sokszor akkor vesznek
csak róla tudomást, mikor a végrehaj-
tási közegek megjelennek náluk, hogy
behajtsák rajtuk a kivetett adót.

Ilyenkor azután minden folya-
módás, minden argumentáció elkésett.

Azért polgártársaink, a törvény
céljának érdekében ajánlandó, hogy a
városi vagy helységi közegek pénzügy-
igazgatóságai egyesüljenek a helyható-
ságokkal, s jó előre közhírre tegyék a
tárgyalások módját és idejét. — E köz-
hírítétel módját alkalmazzák a körül-
ményekhez: mert Pesten, Aradon vagy
Kassán egészen másképp kell valamit
közzé tenni, mint kisebb városban, vagy
falukon. Pedig a falusi paraszt éppen csak
olyan adófizető, mint a városi polgár.

S különösen ajánlanók azt a mód-
szert, hogy a kivetési bizottságok nem
egyfolytában végeznék be működéseiket,
de hagynának a végén néhány napi
időköz, mely alatt azok értesülnének,
azok által, kik adóügyeiket már elvé-
gezték, kik más esetben már elkéstek
volna érdekeik védelmezésével.

A felszólamlási bizottságok műkö-
désénél is első helyen a honpolgárok
érdekeit kell szem előtt tartaniok, mert
az államnak nem lehet célja, hogy
polgárainak tévedésein gazdagodjék.

A bizottságoknak pedig minden kö-
rülmény közt figyelmet és udvariassá-
got kell ajánlani, nehogy a polgárok in-
kább akarjanak igazságtalan adót fizetni,
minthogy talán velük érintkezzenek.

Igazságügyi reform.

Pest, január 12.

A bírósági szervezetre vonatkozó törvény-
javaslatok közül tegnapi számunkban a két
első, t. i. az első folyamodású törvényszékek-
ről, és a bekebelezési szöveket ismertettük.
Most áttérünk a másik kettőre, t. i. a bírói
végrehajtókról és a királyi ügyé-
szekről szóló javaslatokra, a melyek közül
az első, nyomdai tévedésből, tegnapi közle-
münkben említettlenül maradt.

III. A bírósági végrehajtókról
szóló törvényjavaslat. Minden első
folyamodású törvényszék és járásbíróaság mellé
végrehajtók neveztetnek ki, kellő számban.
Bírósági végrehajtóknak az igazságügyminis-
ter nevez ki oly egyeket, a kik legalább 24
évesek, fedhetlen jelleműek, vagyonuk felett
függetlenül rendelkeznek, és a meghatározott
végrehajtói vizsgát letették. A bírósági vég-
rehajtóknak a törvény által meghatározott
díjait a felek fizetik. Minden végrehajtó hiva-
talan pecsétet és hitelesített hivatalkönyvet
kap, a mely utóbbit a bennlevő rovatok szer-
int pontosan vezetni tartozik. A végrehajtó
a bíróság székhelyén tartozik állandóan lakni,
s onnan engede em nélkül nem távozhatik.

A bírósági végrehajtók hatáskörébe tar-
tozik: a kézbesítés és a végrehajtás. A vég-

rehajtási cselekmény bevégezése után köteles a
végrehajtó 24 óra alatt jelentést tenni a bíró-
ságnál. A végrehajtó a hozzá érkező bírói
meghagyásokat rögtön tartozik teljesíteni.
Ha azonban e czélból a bíróság székhelyéről
távolra kellene, a fogantatás előtt kíván-
hatja napdíjait és utazási költségei előlegezését
az illető től. A felek részéről történő sürge-
téseket tartozik a végrehajtó 100 frtot bünte-
tés, sőt elmozdítás terhe alatt — könyvébe
beiktatni, s erről a félnek bizonyítványt adni.
A végrehajtók felett a törvényszéki elnök, ille-
tőleg a járásbíró gyakorolja a felügyeletet.
A bírói felelősségről szóló törvény hatálya a
végrehajtókra is kiterjedt; a fegyelmi bíró-
ságot feleltük az illető kir. törvényszék fe-
gyelmi bírósága gyakorolja, és az ellenük
fegyelmi uton kiszabható büntetés 300 frtig
terjedhet.

A bírósági végrehajtóknak a következő
díjak vannak: eljárás díj, napidíj és utazási
költség. Az eljárás díj: kézbesítésekért 20
frtig 20 kr; végrehajtási cselekményekért pe-
dig a vagyon becsértéke szerint 300 frtig 1
frt, 1000 frtig 2 frt, azon felül 3 frt az első
napra, és minden további fél napra a kitett
díjnak fele. A bíróság székhelyén kívül ezen
díjakon felül 2 frt napidíj jár a végrehajtóknak.
A ki a bírósági végrehajtót hivatalos eljárá-
sában szóval vagy tettleg bántalmazza, ha a
cselekmény büntető eljárás alá nem tartozik,
3 hóig terjedhető fogsággal vagy 500 frtnyi
bírsággal büntethető.

IV. A kir. ügyészség felállításá-
sáról szóló törvényjavaslat. A kir-
ályi ügyészség az állam közérdekeinek az
igazságszolgáltatás körül való képviselésére
állítatik föl. A kir. ügyészséghez tartoznak
a) a korona-ügyész a kir. kuria mellett; b) a
kir. főügyészek a királyi táblák mellett; c) a
kir. ügyészek a kir. törvényszékek mellett;
d) a kir. főügyészi és ügyészi helyettesek és
alügyészek. Mindezeket a király nevezi ki,
az esküt és az illető törvényszék teljes ülésében
teszik le.

Az ügyészség a bíróságtól független ha-
tóságot képez és közvetlenül az igazságügyi
miniszternek van alárendelve. Az 1869. IV. t.
cz. 15. és 17. §§-ainak határozatai a bírók
elmozdíthatóságára és nyugdíjaztatására vo-
natkoznak, a kir. ügyészség tagjaira is kiter-
jednek, azon különbséggel, hogy az első folya-
modású törvényszékeknek lévő ügyészeket az
igazságügyminiszter hason minőségben más
törvényszékekhez átheteti. Az ügyészeknek a
bírószághoz való átlépése a király engedelmével
történhetik meg. Az igazságügyi miniszter az
ügyészség bármely tagjától elvonhatja az ügyé-
szet megbízást; de ez esetben az illető ügyész
hangjának és fizetésének megtartásával azon
törvényszék bírójának sorába lép át, a melynél
alkalmazva volt. Ha itt hely nem volna, ugy-
más törvényszékhez is kinevezhető, de vissza-
térése az előbbi törvényszékhez a legelső üre-
sedés alkalmával megengedendő. A bírói fele-
lősségre és nyugdíjazásra vonatkozó törvények
általában kiterjesztetnek a kir. ügyészségre.
Rendszerint minden első folyamodású törvény-
székhez egy kir. ügyész neveztetik; az igaz-
ságügyminiszternek azonban jogában áll, több
törvényszékhez csak egy ügyészt, vagy a ki-
sebb törvényszékekhez csak egy ügyészt,
vagy a kisebb törvényszékekhez csak alügyészt
nevezni. Valamely törvényszéknél nem lehet
kir. ügyész az, a ki a törvényszék valamely
tagjával negyedik rokonságban, vagy másod-
ziglen sógorságban áll.

A kir. ügyészi és alügyészi állomások
pályázat után töltenek be oly egyenlekből, a
kik az általános bírói kellekben kívül köz-
es váltó ügyvédek, és legalább három évi ön-
álló ügyvédi gyakorlatot igazolnak. Az 1869.
IV. t. cz. 8—13 §§-ai a bírói hivattal incom-
patibilis hivatalokra és foglalkozásokra nézve,
az ügyészségre is kiterjednek.

A kir. ügyészek hatásköre bün-
vádi ügyekben a közvádlói teendőkben áll. A
kir. ügyész a büntetővizsgálati iratokat az ügy
bármely stádiumában megtekintheti, a vizs-
gáló bíróval közvetlenül érintkezhet, és ez utóbbi
köteles vele minden följelentést 24 óra alatt
közölni. A törvényszék a büntetővizsgálat tárgya-
ban az ügyész meghallgatása nélkül döntő
határozatot nem hozhat; de az ügyész a tör-
vényszék tanácskozásánál és szavazásánál je-
len nem lehet. Az ügyész a vádlott kihallga-
tásán kívül minden egyéb vizsgálati cselek-
ménynél jelen lehet; följelentéseket elfogadhat,
és az előnyomozások megtételére a bírói és
hatósági közegeket felszólíthatja. A járásbíró-
ság az általa teljesített büntetővizsgálatokról havi
kimutatást köteles az ügyészségnek beadni; azon

büntügyekben, a melyekben a járásbíró bírói
hatósággal bír, a kir. ügyészt ellenőrzési jog
illeti, s ezért a járásbíró az ügyek állásáról is
rendes havi kimutatást ad be.

Házassági ügyekben a kir. ügyész a
házassági kötelék védője; fegyelmi ügyek-
ben pedig a bírói felelősségi törvény által
kijelölt hatáskörrel bír. A kir. ügyész a bört-
önök re is felügyel és ezért azokat havon-
ként legalább egyszer megvizsgálja. Ezen felül
szintén őt illeti az árva pénz táraakra való
felügyelet.

A kir. főügyész azon kir. tábla területén,
a melyhez kinevezve van, bármely törvény-
szék előtt, minden egyezségi teendőt személye-
sen vagy helyettese által végezhet. Az összes
ügyészségi tagok neki vannak alárendelve.
Az ügyészekről vett kimutatások alapján éven-
ként kimutatást nyújt be a miniszteriumhoz a
törvénykezés és fegyházak állapotjáról, és a
szükséges javításokat indítványozza.

A korona-ügyész állomása a szóbeli
eljárás behozataláig nem töltetik be. Teendőit
addig is a pesti főügyész, vagy ennek akadé-
lyoztatása esetében az ügyészségnek egy más,
a miniszterium által kiküldött tagja végzi.

Pest, január 12.

(R.) Mint halljuk, a belügyminiszter van
megbízva a Fiumeban felállítandó provisorium
kidolgozásával, melynek alapjául az országos
bizottság magyar tagjai által kidolgozott ja-
vaslat, a mint az a miniszterelnök közvetítő
indítványa által a tárgyalások folyama alatt
fejlődött, szolgálta.

E szerint a királyi biztos visszahivatván,
6 felsége a közös magyar-horvát miniszterium
előterjesztése és a miniszterelnök ellenjegyzése
mellett egy kormányzót nevezne ki, kinek ha-
tásköre a kereskedelmi és tengerészeti ügyekre
nézve, melyek a kiegyezkedés szerint közele-
zők, az egész magyar-horvát tengerpartra kiterjed-
ne, és ki egyszersmind a fiumei autonóm bel-
kormányzat élén állana.

A kereskedelmi és tengerészeti ügyek ve-
zetésére egy külön tengerészeti hatóság állít-
tatnék fel, ami által a magyar-horvát tenger-
part a trieszti tengerészeti hatóságok hatás-
köréből kivonatók.

Ami magának Fiumének belkormányza-
tát illeti, az tökéletesen autonóm lenne, a kor-
mányzó csak a kormány nevében a legfelsőbb
felvigyázati jogot gyakorolná és a felelősség
tőle a magyar belügyminiszterhez történne,
az ez iránti törvényhozás a magyar országgyű-
lést illetvén.

Közkutatás tekintetében Fiume hasonló-
képen autonóm lenne, szabadságában állván
iskolákat alapítani, melyek felügyelet tekinté-
tében a magyar közoktatási miniszteriumnak
és a magyar országgyűlésnek lennének aláren-
delve, kivéve a most létező horvát gimnasiun-
tot, melynek alapítási tőkéje az alapító ok-
mány szellemében megosztatnék, és melyhez a
város többé subventiót nem fizetne. Horvát-
országnak azonban szabadságában lévén a
gimnasiunot jövőre is maga erejéből Fiumé-
ban fentartania.

A törvénykezésre nézve egy vegyes első
és másodfokú bíróság állítatnék fel, melynek
felét 6 felsége a közös miniszterium, a másik
felét pedig a horvát bán előterjesztésére ne-
vezné ki, és melynek hatásköre a közös keres-
kedelmi és tengerészeti ügyekre nézve az egész
magyar-horvát tengerpartra kiterjedne, és mely
polgári és büntető törvénykezésre nézve csak
Fiuméra szorítkoznék. A kereskedelmi ügyekre
nézve a felelősség a pesti semmisségi törvény-
szék, és a polgári és büntető ügyekben a
zágrábi hétszemélyes táblához történne.

A provisorium csak akkor létesíttetnék,
miután a Fiume tárgyában kiküldött magyar
bizottság az országgyűlésnek beadta jelenté-
sét, és így ez utóbbinak alkalmá nyílt a dol-
gok állásával részletesen megismerkedni.

A római zsinatról.

A 2-ik közlésről a „Giornale di Roma“
hivatalos jelentést közöl, miután eladja, hogy
foglaltak helyet a praelatusok, hogy tartatott
meg a vallásos szertartás, (melyeket mi már
leirtunk) — leírja, hogy azután következett
az eskütétel. Minden egyes püspök a pápa elé
térde, jobb kezét az evangeliumra tette s el-
mondta a formulát és záradékkal mindenik
hozzá tette ezt: „A mily igazán igérek, foga-
dok és esküszöm én e formula szerint, ugy se-
géljen engem Isten és a szent evangelium“ A
keletiek anyanyelvükön, a többiek latinul tet-
ték le az esküt, de végül mindnyájan megaso-

kolták a bibliát. Erre a két ügyvéd: Tosti és Ralli a trónhoz jöttek és kérték az apostoli protonotariust, hogy a most történeteket vegyék jegyzőkönyvre. Végül a pápa a hála-hymnust énekelt.

A generalis congregatio elkészített tanácskozási tárgya az „Unita Cattolica” szerint, a következő sorban fog előkerülni: „1. Isten nagybirozsága. 2. A hit egysége. 3. Az isten tisztelet fénye. 4. A világi és szerzetes papság fegyverme. 5. A papság üdvös és solid neveltetése. 6. Az egyházi törvények megtartása. 7. A costum kérdés. 8. A keresztény ifjúság neveltetése. 9. A világ békéje és egyetértése.

E hó 3-án és 4-én volt meg a generalis congregatio 6-ik és 7-ik ülése. Sokan beszéltek. Ez ülésekről a „Köln. Volks. Ztg.” után még a következő kiegészítő adatokat közölik. 3-án felolvasták azt a rendeletet, melyben Angelis bibornok a meghalt Reisach bibornok helyére a zsinat előülőjévé nevezte ki. Ő 1792-ben április 16-án Ascoliban született, most fermói érsek, a legidősebb bibornok-presbiter Camerlugo és a római egyetem örökös kancellárja. Egy másik rendeletben Bilio bibornok (a Syllabus szerzője) a 24 atyából álló dogmaticai bizottmány elnökévé nevezte. E bibornok még nincs 44 éves és 3 s fél évvel IX. Pius előtt már bibornok volt. C a n t e r i n i a fegyelmi bizottmány elnökévé nevezte; ő bibornok-diakon, 1795-ben született és 1853. március 7-én nevezett bibornokká.

A gyűlésen a rationalismus feletti vitában említett egy amerikai püspök vitáját, valamint a Strossmayerét is. Ez utóbbi lángoló szavakban tört ki a jezsuiták és elítélt rendszerek ellen. „Gondoljátok meg tiszteletreméltó testvéreim — mondá a többiek közt — hogy mily helyzetben vagytok a férfiakkal szemben. Ők szabják ki és határozzák el a zsinat minden rendeletét. Gondoljátok meg, hogy azon határozatok, melyeket az egyházi tanok legnagyobb tekintéllyel akartok felruházni a férfiak tervezik, dolgozzák, szerzik és írják le.” (Capalti bibornok közbevetései és a szónokot rendre utasítá.) De szónok nem jött meg, hanem megjegyezte a bibornoknak, hogy ő Isten szolgálata iránti buzgalomból beszélt és szavai csak azok ellen vannak intézve, a kik az egyház minden szerencsétlenségének okai. Ő lelkiismerete szerint mint püspök kevesebbet nem mondhat, főleg miután a szent atya a zsinatnak szabad vitalkozást engedett. Továbbá fejtegette azon veszélyeket, melyek származnának, ha a jezsuiták tanait elfogadnák — mely tanoktól az egyház régóta félt, és azután hevesen tört ki a jezsuiták társulata ellen. — A jezsuiták feje egészen mozdulatlan hallgatta végig az erős filippikát és mint rendesen mosolygott. „Mit akar ön?” — mondá ő később egy magas egyéniségnek, „Mgn. Strossmayernek igaza van, senki sem sajnálhatja inkább mint én a „Civiltá Cattolica” kihágásait. Tudtam, hogy mértéktelküli nyelvék a társulatra gyűlöletet von, jöllehet az mindenkiel békében akar élni és megparancsolám a munkatársaknak, hogy tartsák vissza magukat, hogy több bosszúságot ne okozzanak. De az enyém nem magasabb akarat ösztönözte őket, hogy e pályán megmaradjanak és távol attól, hogy őket elhallgattathattam volna, magamnak kelle elhallgatnom.”

A keleti püspökök azért elégtelennek, hogy neszt vettek, miszerint választási módjukat megváltoztatják és a helyett, hogy alulról felfelé választatnának, felülről fognak kineveztetni.

Strossmayer beszéde a pápára nagyon rossz benyomást gyakorolt. Az ülés beárta után azonnal Antonelli azon megjegyzést tette, hogy ily jeleneteket nem lehet eltűnni és ezeknek véget kell vetni. De Lucca bibornok legatusi méltóságtól megfosztatott, csak azért, mert a pápa nézete szerint Strossmayer nem rendbe intenie, hanem a szót töle megvonnia kellett volna.

De azért a jezsuiták és a pápa nem riadnak vissza. A közelebről előterjesztendő javaslatok közt van egy az „egyház és állam” viszonyáról is. IX. Pius e tekintetben egy nyilatkozott, hogy a szent atyák elvek be n soha

sem engedhet, s legfeljebb a gyakorlati kérdéseken ösmérhet el engedmények szükséges voltát. — A vaticanban uralkodó szellemet IX. Pius egy breveje is jellemzi, melyben a kegyes hívek felszólítatnak, hogy a zsinat eredményeért imádkozzanak. — 1869. december 3-án kelt breveben Szt. Dominicusnak az albigensek feletti győzelme dicsőítettik, a ki „e z istentelen eretnokséget kioltá.” Ez aztán türelmesség!

A franciaországi helyzethez.

A „N. fr. Presse” Párisból barátságos kéztől kapott levelet közöl, mely az ottani helyzetet igen élénken világítja meg. E levélből átvesszük a következőket:

„Ha az ember olvassa az itt megjelenő republikanus lapokat, vagy nyilatkozatokat hall akár kávéházakban, akár az utcákon, vagy társaskörökben, el kell hinnie, hogy a francia köztársaság leendő fővárosa már egészen a forradalom kezeire jutott.

Mult év elején, midőn Spanyolországba utaztam, láttam utoljára Párist és most hogy visszatértem, alig tudok rá ismerni. Ahová nézek, ahová lépek mindenütt a bonapartei dynastia ellenségeit látom seregeseen mintegy a földből kinőni. A republikanus lapokban sürűen mint a jégeső hullnak naponként támadások a császárral szemben. S milyen nyelvet visznek ezek, — az már valóban colossalis.

Nincs Párisban ember, aki a császár védelmére merne kelni, s senki sem jósol a dynastiának hosszú élettartamot.

S a kormány, mintha nem is akarná magát többé védeni! Ezelőtt csak egy évvel nem mult el nap, hogy lapokat ne koboztak volna el, s vádakat ne emeltek volna. Ma az államügyész csendesen viseli magát.

S ha kérdem: „Miért van ez?” feleletül nyerem: „Ha a „Lanterne” negyedik számát le nem foglalják, és vád alá nem helyezik, a 8 dik szám nem kelt volna el 80,000 példányban,” s gunyosan hozzátesszik: „hisz a kormány a parlamentarismus utjára lépett.” A „Rappel” egyes számai 70,000 példányban nyomtatja, bár ennek és a többi republikanus lapnak az utcai árulása nincs megengedve.

A forradalmat szabadon hirdetik. Oly állapot, mint jelenleg Franciaországban van, Európa történelmének legutóbbi 40 éve alatt még sehol sem létezett.

A kormány tényleg létezik, s mégis mindenki egész zavartalanul dolgozik annak megdöntésén, beszél annak bukásáról, mintha ez máris bekövetkezett, vagy holnapra volna várható...

Hogy a mostani kormánynak jövője nincs, arról mindenki tisztában van magával; azt azonban, hogy a jövő miként fog kifejlődni, s különösen a forradalmi mozgalmak mily véghez jutnának, senki sem tudja még most elképzelni.

Vajjon az „empire”-nek Napoleon halála, vagy forradalom vetend-e véget?...

Beszéltem orvosokkal, kik azt állítják, hogy Napoleon halála mindennap bekövetkezik, csak egyetlen mütét kell hogy rosszul essen ki.

Mit eredményezhetne azonban egy oly forradalom, mely Napoleon halála előtt történe ki? Ha a forradalmat a mérsékelt köztársasági párt idézőn elé, akkor, mint mondják, a nemzetűrség a forradalom mellett fogna fegyvert. És a császári őrsereg? Ez a sorhadak előtt annyira gyűlöletes, hogy azon esetben, ha a császár mellett száll síkre, a sorhadak a nemzetűrséggel együtt ellene fognak támadni.

Tévedésben vannak, kik a császár javára sokat szeretnének a hadsereg rokonszenve és politikai érzelmeire építeni.

A francia hadsereg nem akarat nélkülű tömeg ma már, melyet kény és kedv szerint lehetne mozgásba hozni. Egy évvel ezelőtt Algírban a francia tisztektől egészen más nézeteket hallottam a hadseregben uralkodó eszmék és érzület felől. Midőn azelőtt nyolcz hónappal Spanyolországból visszatértemben Lyonon utaztam keresztül, egyik laktanyában éppen lázongás tört ki. A katonák egész nyíltan alkudoztak egymás közt, hogy forradalom esetében kik fognak a császárral és kik a köztársaság mellett harcolni. Az előbbiek száma na-

gyon kevés volt. Ennek következtében került a dolog véres összefutóközésre. Erről engem a lyoni collegium egyik tanára; egy jezsuita-pater tudósított kinek tehát nem volt érdekében ily színben tüntetni fel a dolgot.

A hadseregben uralkodó hangulat, mint mondják, volt főoka annak is, hogy a császár a parlamentarismus utjára lépett.

Es a „kis Ollivier” mint őt itt nevezik, volna hivatva a megfeneklett hajót biztos révbe kormányozni? Ollivier Párisban egészen hirtelt-vesztett egyéniség. Jellemtelensége folytán elvesztett minden tiszteletet. Az utolsó csapást az által vonta magára, hogy a választások igazolásánál nehányszor a többséggel szavazott, midőn pedig a kormány legnyomorultabb creaturáiról volt szó.

„Mi különbség van Traupmann és Ollivier közt?” kérdé nemrég a „Marseillaise.” „Semmi, mindketten büntársakat keresnek és nem találhatnak” — volt a felelet. Ez csakugyan colossalis! Más lapok jellemtelenségének minden phasisát elősorolják. A párisi nép régen „gironette”-nek (szélkakas) nevezte el őt. Midőn Párisban, mint a kormány jelöltje fellépett, leginkább a gazdag kereskedők és a nagy iparosok szavaztak ellene, hogy ez által mint mondák „a császárnak adjanak leccskét.” Hogy mennyit használt e leccskét, és hogy mennyire komolyan akarja a császár a parlamentarismus kormányzást, mutatja az, hogy Olliviert bizta meg az új cabinet alakításával. Ollivier jellemtelensége a forradalmi mozgalomban csak új áradatot fog előidézni.

Bonaparte Péter.

A távirat értesített, hogy Victor Noirt a „Marseillaise” egyik szerkesztőjét Bonaparte hercegre — midőn ez hozzá becsületügyben ment — agyonlőtte. E vad állat Bonaparte Lucian, Napoleon fivérének fia és Bonaparte Lucian bibornok nagybátyja. Most 55 éves, kalandos élete volt. III. Napoleonnal soha se volt jó, bár 1848-ban az elnökségre jutásban segített. 1849-ben a hegy-párt tagja volt és „plena concione” Vice lordot arczul csapta. Az államcsiny óta unokaöccsével szakított és magán életbe vult, hercegre és fenség címet nyert ugyan — de nem emeltet a császári hercegek sorába.

Vagy mint corsicai szenvedélyes vadász, vagy visszavonulva élt Autenilben, mert egy polgár nőt vett el s ezért az udvari körökben részt nem vehetett. Ő a Haute cour de Justice elé tartozik, mely eleinte csak a köztársaság ellenke eleni összeesküvésekben ítelt, de az 1858. jun. 4-ki rendelet folytán a császár és más hercegek, miniszterek, követek, a becsületrend tagjai, senatorok vétkét és bünei felett ítél. Tagjai a semmisítőnek egyik tagja és a departementi tanácsokból alakított jury. Miniszter, senator, követ és államtanácsos tagja nem lehet.

Körrendelet

a legközelebbi ujonczozási ügyében.

A hivatalos lap mult heti számában a honvédelmi miniszterium részéről terjedelmes körrendelet tett közzé, mely részletes utasítást foglal magában a küszöbön álló ujonczozásra vonatkozólag. — A közös hadsereg számára állítandó ujonczjutalek ez évben is 43,273 fő, mely szám a mult évi arány szerint oszlik meg a budai, nagyszebeni és zágrábi főhadparancsnokságok kerületei között. — A körrendelet felhívja az ujonczállító bizottságokat, hogy mivel a mult évben mutatkozott azon jelenség, miszerint a honvédségbe aránylag csak igen kevesen osztattak be, azon körülménynek tudandó be, hogy a vizsgálások alkalmával fölöttébb tekintve volt az ifjak testi fogyatkozásaira, a legközelebbi védőkötélzettségtől csak azok mentessenek föl, kik évekig képest feltűnő testi fejletlenséget vagy hiányt tüntetnek fel, annál is inkább, mivel az állított ujonczok csak jövő október 1-én szőlíthatók be, mely ideig tehát még sokat erősödhetnek.

Ez évben az 1850. 49. és 48. évi korosztályok szőlítatnak állítás alá, mely körülmény főleg utalja arra a sorozó bizottságot, hogy — mivel a mult évihez képest két korosztályal kevesebb hivatik állítás alá, a testi fogyatkozásokra kevesebb tekintettel legyenek, nehogy a nagyobb megválogatás által a honvédelem kontingense szenvedje kárát.

Az 1847. 46. 45-ik években született és a mult évi sorozás alkalmával netalán a póttartalékba beosztott védőkötélzetek, mint akik az 1870-iki sorozásra többé fel nem hivatnak, véglegesen meghagyandók a póttartalékban. A körrendelet további pontjaiban a sorozó és felszólamlási bizottságokat buzgalomra hívja fel, meghagyja, hogy az utóbbiak naponként legalább 150—200 ügydarabot intézzenek el, s működésüket, ha a népszámlálás miatt nem kezdhethnek meg f. hó 15-én, február 1-én, vagy legkésőbb február 15-én mindenesetre megkezdjék. — A hadjutalék beszámolója f. évi július 15-én, tehát négy hónap mulva lesz eszkelendő. A hadjutalék fődözésére s a honvédelemre nézve igen előnyös volna, ha a besorozott ifjak testi fejlettségük és alkalmazhatóságukhoz képest, a megfelelő fejezvermekhez osztatnának be.

A kivételekre és a tényleges szolgálattól való felmentésre nézve ugyanazon szabványok állnak fenn, mint mult évben. A tényleges szolgálattól alól felmentett, valamint az 1870-dik évben besorozott védőkötélzetek, csapataikhoz jövő okt. 1-je előtt be nem hivatathatók. Ugyanezeken veszi a kezdetét az egy éves önkényesekre nézve is, a legközelebbi tanfolyam. Az ujonczlajstromból csak azok törölendők ki, akik a hadiszolgálatra mindenkorra alkalmatlanok, következőleg még a 3 dik korosztályban levő, s „ez idő szerint alkalmatlannak” talált egyének is, csak visszahelyezendőek lesznek. A körrendelet további pontjaiban; az állítási rovatok mikénti vezetésére vonatkozólag közöl utasításokat, s a sorozást keresztül-vívő közegekhez intézett lelkiismeretes buzgalomra való felszólítással végződik.

Tóth Agoston honvédezedes

a pesti egyetemi hadtani előadásokat január 10-én egy igen figyelemre méltó beszéddel nyitotta meg.

Miután a háborúról, annak gyászos oldalairól és hasznáról szólt volna, a háboru okait esetelte és bemutatta, hogy a hadi szervezés a politikai viszonyok szerint úgy rendezendő, hogy az állam védelmi vagy támadási szándékának megfelelően. Ezen szándék pedig — egyes dicvágyó uralkodók erőlködését kivéve — nem önkényes, hanem a nemzet életmódjától, szokásaitól, szükségleteitől, történelmi múltjától, és ennek következtében a létező politikai viszonyoktól függ.

Érdekes példák elősorolása után, vázlatban felemlít, hogy miből áll tulajdonképen az ország vérendszere és mily befolyást gyakorol a hadtudomány a hadügyre és hadviselésre. Osztályozván a hadtudományokat közvetlen és közvetített értékek szerint, a hallgatóság-hoz következő szavakban fordult:

„Az elősoroltakban, tisztelt hallgatók, megkísérlettem önöknek a háboru lényegéről és okairól képet nyújtani; annak célját vázlatban előállítani és a cél elérésére szükséges eszközöket felemlíteni; végre bemutattam azon tudományokat, melyek a hadviselés mesterségét vagy közvetlenül tanítják, vagy közvetve a hadi eszközök célszerű használatát elősegítik.

A hadviselés a francia forradalom óta, és különösen az utolsó porosz háboruban alkalmazott javított fegyverek következtében, nagy változásokon ment keresztül. Nem elég többé vagyúrnak lenni és nyílt bátorsággal és merészséggel a veszélylyel szembe szállani; a mostani hadviselés több ésszt mint bátorságot, több ügyességet és ravaszságot, mint élszantságot, szóval értelmiséget kíván, és pedig nemcsak a felsőbb és legfelsőbb köröktől, hanem az utolsó közharczostól is.

A hadviselés előbbi időkben bizonyos állandó alakzatokra volt felfetve, bizonyos gépiesség (mechanismus) uralkodott.

Ezen alakzatok ismerete és kellő helyen és időben való gépies alkalmazása képezte az egész hadtudományt, mely nagyon könnyen volt elsajátítható.

Az újabb kor háboruiban a közel és távoharcz, a sor, tömeg és elszórt harczrend kombinációját új alakzatokat teremtettek, de a földön szín helyesebb felhasználása által, miudesealakzatok háttérbe szoríttatnak, a mechanismus mindinkább megszűnik és a szellem uralkodásának e: ged helyet.

TÁRCSA.

Egy milliomos mint tenor.

Nemrég egy reggel a párisi opera-comique igazgatójánál egy csinosan öltözött fiatal ember jelent meg.

— Különös ügyben jövök önhöz, mondá az igazgatónak oly hangon, mely eléggé elárulta, hogy sokat tart magára, — szeretnék az ön színpadán fellépni.

— Ez ügy nem ép oly különös, mint hiszi, felelé az igazgató, miután őn ma már a harmadik, ki hasonló ajánlattal lép fel előttem. Legyen szives megmondani, mily név alatt és mily színpadon aratott legutolszor babérokat.

— Nevem nem tartozik a dologra, család tekintetéből azonnal megváltoztatandom azt, mielyt a színpadra lépek, miután csakis most, és pedig az ön színpadán kívánom művészi pályámat megkezdeni.

Az igazgató csodálkozva néz a merész fiatal emberre.

— De hát kinél nyerte zenészi képzését, vagy talán a conservatorium tanítványa? Adjon legalább néhány bizonyítványt kezeimbe, melyekből használhatósága kitűnjék.

— Én nem vagyok a conservatorium tanítványa, bizonyítványokra sincs szükségem. Hallgasson meg uram! A bórén szerencsével játszottam, minek folytán csinos vagyonra tettem szert. Minthogy az ének művészetnek rendkívüli kedvelője vagyok, egy mestertől vettem énekórákat, és énekeltem is salonokban, még pedig mondhatom, rendkívüli eredménnyel. Mindenki azt mondá, hogy gyönyörű tenorhangom van, melynél a könnyebb operákra teremteni sem lehetett volna jobbat. Erős elhatározásom egészen a művészetnek szentelni magamat, s azért akarok az ön színpadán fellépni. Természetesen tiszteletdíjra igényt nem tartok, miután a lépésre csakis a művészet szeretete és a dicvágy birnak.

— Egyébiránt jó uram, jegyez meg az igazgató, tiszteletdíjról kezdőkönk egyáltalában nem is lehet szó, különben azt, amit mondott, meg lehet hallgatni. Valóban véghetetlenül örvendenék, ha épen színházam mutatnánk be a világnak egy nagyszerű tehetséget, — csak-hogy ehhez szükséges volna, hogy fellépése fényes eredménnyel menjen végbe.

— Ez nem fog elmaradni, tsemérdek barátaim és összeköttetéseim vannak.

— Lassan, fiatal barátom! Mindez igen szép, csak-hogy nekem kevés biztosítékot nyujt

az iránt, hogy önnek fellépése nem leendő rettenetes káromra, ha ön például megbuknék, vagy pedig kifütyöltetnék? Egyébiránt nem utasítom önt vissza, hanem hallja következő ajánlatomat: Ön nálam letesz 30,000 frankot, és én kötelezem magamnt, önnek erejéhez képest egy szerepet adni; — ha sikerül fellépése, jó, ha nem, akkor a 30,000 frank enyém leendő kárpótálása a hirtuvenem ejtett csorbáért.

— Elfogadom, kiáltott fel a fiatal ember, kit élénk képzelő tehetsége máris a hetedik égre ragadt fel.

— Nehány nap mulva megkapja ön a szerepet. Bizhatik bennem.

A tenor nem tudott hova lenni örömeiben. Minden ismerősehez, kivel találkozott, első szava is az volt, hogy nem sokára fel fog lépni.

Még az nap egy színdzét kért fel, hogy a játékokban oktatást vegyen, egy zenésztől pedig az énekrészekben kért alapos felvilágosításokat, napokat töltött a tükör előtt, — csak-hogy mindennek dacára a megígért szerep sehogy sem akart megérkezni.

Gazdag és előkelő ismerősei mind nagy érdekltséggel várták fellépését, s még ha néhány nap alatt nem kapja meg szerepét, azon veszélynek nézhet eléje, hogy nevétségessé leendő, mi a legnagyobb csapás oly emberekre,

kik a párisi előkelő körökben szoktak megfordulni.

Végre a művészet felavatandó lovagja türelmét vesztí, s dühösen rohan az igazgatóhoz. Lakása zárva volt. A színházi irodában tudta meg, hogy az igazgató csődöt mondott, s már tovább is állott, magával vívén természetesen a reményekből duzzadozó keblű tenornak 30,000 frankját is.

Que faire? Egy fiatal ember, ki elképzelí magáról, hogy ő jó tenor, s emellett még milliomos is, nem egykönnyen vesztí el bátorságát. Miután az opera-comique-ban felsült, a théatre lyriquehez fordult, melynek igazgatója őt szívesen is fogadta. 20,000 frankot kellett itt letennie, s meg is kapta Mehul „József” operájának czimszerepét.

Tenorunk csakugyan fel is lépett, szétnézett a közönségen, énekelte és — siralmasan meg is bukott.

Igy kezdődött és végződött is be ugyanegy órában művészi pályája.

Az egész mulatság 50,000 frankjába került. A fiascoért egy milliomos miért ne áldozna ennyit!

Már maga a csatározás is bizonyos önállóságot követel, és az egyes közharczosnál nagyobb miveltiségi fokot feltételez.

A század oszlopok pedig a század-parancsnokokat oly szereppel ruházzák fel, mely nemcsak alapos harczászati, hanem hadászati ismereteket is kíván. Jól tudom, hogy nem szükséges, miszerint minden százados hadász legyen a szó magasabb értelmében, de kívánatos, hogy meglegyen benne, hogy úgy fejezzem ki magam — a hadászati ösztön, — (instinct), mely a fővezér szándékát sejteni képes, és azt ezáltal czélszerűen támogatni tudja.

Ebből látják tisztelt hallgatóságaim, hogy a tudomány tág mezeje nyílik előttünk, és hogy sok a teendő, ha a mivelt katonák sorai közé akarunk számíttatni.

Magyar hazánk, mint mult évi megnyitó beszédemben feleltem, fekvése és politikai viszonyai folytán a legközelebbi háboruba bele fog sodortatni; ezen háboru reánk magyarokra nézve a lételért való harcz lesz.

Önök tisztelt fiatal barátaim! bizonyosan részt veendnek ezen harczban, nem csak az általános hadikötelezettség folytán, hanem főképen azért, mert magyar ember soha sem vonja magát vissza, ha hazája veszélyben forog.

Vogt Károly, előadászaiban nagyon találóan mondá: a lételért való harcz nem fog többé csupán a kar erejével kiküzdetni, hanem főképen az agyvelő tevékenysége által eldönteni.

Saját hasznunk és hazánk iránti kötelezettség tehát ezen harczra szellemileg előkészülni. Ragadják meg az alkalmat és használják fel kormányunk üdvös szándékát az által, hogy ezen előadásokat szorgalommal és kitartással hallgassák.

De nem csak a jövődő harczosra fontosak ezen előadások, az államférfira, a politikusra nézve is érdekesek, mert oly dolgokról nyújtanak felvilágosítást, melyek az állam szerkezetére és a nép életére befolyást gyakorolnak, és azon alapelveket ismertetik, melyek alapján a nemzeti véderő szervezendő, hogy az állam céljának, a nemzet szellemének tökéletesen megfeleljen.

Alkotmányunk által az országgyűlésnek tagadhatatlanul befolyása van a hadügyre, mely befolyás, mint reményleni lehet, legközelebbi időben még növekedni fog.

Önök fiatal barátaim, politikai és jogi tanulmányaik folytán hivatvák: az államgépezetbe tevékenyen behatni és mint országgyűlési követek, államhivatalnokok, hírlapírók, tétel, szóval és írásban hatásosan működni.

Egészen más szempontból fogják önök a hadügyet tekinteni, több biztonságga fognak annak szervezési, alakítási, tanítási, felszerelési, élelmezési és egyéb nemű kérdéseiben itélni, ha a hadtudományokban jártasak lesznek és a háborunak viszonyairól és a hadügy szükségleteiről tudomással bírnak.

De erre valóságos komoly tanulmányok szükségesek, nem elég a tudományba felületesen bepillantani, hanem törekedni kell mélyen behatni annak lényegébe.

Mi természetesen, ezen tanfolyam korlátolt időszakában nem tárhatjuk fel önök előtt a hadtudományok minden kincsét, mi egyáltalában az iskola semminemű tudománynál nem tehet; de feladatunknak ismerjük önöknek azon irányt kijelölni, melyen tovább haladhatnak és különösen iparkodni fognak önökben a tudás vágyát fölébresztetni.

Távirati jelentések.

Zágráb, január 12. Rómából ide érkezett jelentések szerint, Strossmayer püspök, midőn hazamenőben volt, az uton két ismeretlen (aligha nem jezsuitáktól) fel fogadtott) egyén által megrohantott, de az ellene intézett gyilkossági kísérlet az ezalatt odaérkezett több személy által megfúsztatott. A római rendőrség ezen eredményt eltitkolni iparkodik.

Bécs, jan. 12. A mai „Wiener Ztg.“ a hét miniszterteredék emlékiratát közli.

Páris, jan. 12. A „Gaulois“ jelenti: A külügyér egy a császárral tartott pártérkezlet alkalmával nyilvánítá, hogy Franciaország eddig követett német politikáját nem fogadhatja el. Franciaországnak a prágai béke úgy erkölcsi mint anyagi kivelére kell törekednie.

Bécs, jan. 12. A mai „Tagespresse“ egy berlini táviratot közöl, mely szerint Bismarck egy magas állásu politikai személyiség előtt oda nyilatkozott volna, hogy azon élénk óhaját táplálja, miszerint Ausztriával a legbarátságosabb viszonyba lépessen. Arra nem gondol, hogy Németországot kényszerítve egyesítse Poroszországgal, minthogy, — ő Bismarck — hajlandó a prágai békeszerződést lelkiismeretesen megtartani. — Bismarcknak ezen nyilatkozata politikai körökben nagyon jelentékeny feltűnést keltett.

Páris, jan. 11. A senatus tegnapi ülésében Rouland kifejté az egyetemes zsinat tárgyában beadott interpellációját, és kérdi: hajlandó-e a kormány az államhatárolma való esetleges vallási beavatkozásokat meggátolni. A külügyminiszter erre azzal felelt, hogy egy f. hó 8-án Bennevillehez intézett sürgönyt olvasott fel, melyben Daru a követvel, hogy a jelenlegi miniszterium Bennevillenek már előbb jelzett magatartásával egyetért. — Hozzátevé Daru ehhez: A kormány tiszteli az egyházat; viszont az egyház is tisztelni fogja a kormányt. Mire a senatus elfogadja a napirendet; bizalmat helyezvén a kormány felvilágosításaiba és biztosításaiba.

A „Patrie“ szerint a hadjuttalék leszállítása tárgyában még nem hozott határozat. — A kormány még csak most tanulmányozza azon kérdést, ha vajjon lehetséges-e a leszállítás.

Páris, jan. 11. A kamara mai ülésében Montpayrouse interpellációt kívánalmat terjeszt elő, a Bonaparte család tagjainak valamely titkos jog alá helyezése iránt. Rochefort azt kérdi: vajjon az igazságügyminiszter ezen interpellációnak, mely a nép egy fiának Bonaparte hg általi megölésére vonatkozik, — eleget akar-e, tenni vagy nem. Rochefort a Bonaparte családot a Borgia családhoz hasonlítja. Mire Rochefort az elnök által rendre utasították.

Az igazságügyminiszter kinyilatkoztatta, hogy Bonaparte Péter herceg maga kívánta a rendes jnyrt, és a törvényszéknek össze kellene ülnie. Egyébiránt a kormány a kivételes igazságszolgáltatásokat a módosítások miatt megfogja vizsgálni.

Az elnök a főállamügyésznek egy iratát közli a kamarával, mely Rochefortnak a mai „Marseillaise“ miatti perbe fogatását kéri. — A kamara által Mege, Bussan, Billault és Leroux alelnökké választattak.

Páris, jan. 12. A belügyminiszternek egy a megyefőnökhöz intézett körirata constátálja a kormány szövegbe vételét, és a kormány kötelezettségül nyilatkoztatta, hogy az új elvek foganatba vétésének. A miniszterium oda fog törekedni, hogy a császárságot a szabadsággal összekösse, mihez a rend fenntartása szükséges.

A kormány — úgy mond a körirat — el van határozva, a kormány hatalom minden erőszakos ténnyel kivétel nélkül meggátolni. A körirat hangsúlyozza a választások szabadságát; azt ajánlja, hogy a szavazási jog minden törvénytelen nyomás ellen megóvassék; és hogy a különböző véleményű becsületes népek aziránt egyenlő részrehajlatlansággal kell elbánni. A senatus consultum által kezdeményezett politika biztosítja az intézmények állandóságát; de egyszersmind megköveteli az összes választó községek gyámolítását.

Páris, jan. 12. A „Journ. Officiel“ közlésezi a legfőbb törvényszék vádló kamarájának egybehívására vonatkozó rendeletet, melynek feladata: a Murat herceg elleni vád tárgyában itélni.

Cattaro, jan. 12. A crivosciaiak tegnap meghódoltak és ő felségének hűséget és hódolatot fogadtak.

Legujabb.

Fiume, jan. 12. A regnicoláris küldöttek jelentése a ma tartott congregatióban olvastatott fel. A közönség igen nagy számmal jelent meg. A jelentésből kitűnik, hogy a horvát küldöttek elfogadhatlan kívánatai visszautasítottak, minek folytán ezek letevék megbízásukat, így hát a tárgyalások félben szakadtak. Fiuménak magyar országgyűlési követei a parlamentnek azt fogják javasolni, hogy a magyar kormány közvetlenül vegye át Fiume kormányzatát. A congregatio egyhangu tetszését nyilvánítá a küldöttek eljárása iránt, egyetért művelődőkkel s a Horvátországtól való tökéletes elválasztást fogja kérelmezni.

München, jan. 12. A képviselők kamarájában ma volt az elnökválasztás. Weiss (ultramontán) 78 szóval első és gróf Seinsheim ugyanannyi szóval másodelnökké választott. Barth (szabadelvű) csak 55 szavazatot kapott. A megválasztott titkárok is az ultramontán pártnak hívei.

Páris, jan. 12. A mai „Figaro“ jelenti: Tegnap este Choysiban nyilvános gyülekezés volt, mely az elnöklő Passeduet által tartott beszéd következtében feloszlatott. A szétoszlásnál Rochefort megjelenvén, dicsérte a tömeget s felszólítá, hogy holnap délután 2 órakor jelenjen meg Neuillyben Noir Viktor temetésére. Rochefort így szólt végül: El ne mulasszátok megjelenni a találkozásnál, mely remélhetőleg a demokratia jövője felett döntené fog. — A rend nem zavartatott meg.

Cattaro, jan. 12. A knézek által már előbb tett igényeiket teljesítendő, tegnap mintegy 300 crivosiai jelent meg b. Rodich altábornagynál, hogy bűnbánásukat és meghódolásukat kifejezzék; a legfelsőbb kegyelmet kérik, és hogy ő felsége iránti régi hűségük felől ujjolag biztosítsanak. A fegyverlerakás iránti felhívást azonnal minden ellenmondás nélkül teljesíték. Miután Rodich altbn. közelebbi magukvisellete miatt keményen megdorgálta őket és beható oktatást adott nekik a jövőre, — tudtukra adá a legfelsőbb kegyelmet és megengedé nekik, hogy fegyvereiket személyes biztonságukra ismét felvehessék, — mire ő felségére mondott lelkesült és határtalan „zsivió“ kiáltás és háromszoros üdv-

lövés következett. — Most még csak Pobori pacificatioja van hátra.

Páris, jan. 12. A „Patrie“ jelenti, hogy a kormány belátta annak méltányosságát, miszerint a szemes életművek időleges behozatalának megengedése iránt fennálló szabályok alkalmazása megszüntetendő; a végleges határozat előtt azonban bevárja a kamra tanácskozásainak eredményét a vám-igazgatás iránt.

Páris, jan. 12. Az „Agence Havas“nak jelenti Rómából, f. hó 11-ről: Ultramontán körökben aziránt biztosítanak, hogy a pápa csalhatlansága iránti kérvény — ide nem értve a spanyol püspököket — számos aláírással van ellátva. Néhány püspöknek az organikus zsinat elleni kérvénye nem vezetett eredményre. A magyar királyné ő felsége a közelebbi héten utazik el Rómából.

Madrid, jan. 11. A cortes mai ülésében Prim bemutatá az új miniszteriumot, és kinyilatkoztatta, hogy most már békében lehetend az uralkodó kérdésével foglalkozni. Rivero annak szükségét hangsúlyozza, hogy a kibékülés és az alkotmányozó cortes fenntartassék. Zorilla és Martos kinyilatkoztatták, hogy a miniszteriumot pártolni fogják. Figuerolas kárhoztatja azon ténny, hogy a miniszterek a genuai herczeg részéről visszautasítás daczára is megmaradtak.

Páris, jan. 12. Valószínűnek tartják, hogy a törvényhozó test meg fogja engedni Rochefort perbefogatását.

Bécs, jan. 12. A követek háza felirati bizottságának ma délelőtt tartott ülésében az 5. és 6. bekezdés, valamint a 7—10. bekezdések is a Tinti által javított szerkezet szerint, szótöbbséggel elfogadtattak.

Páris, jan. 12. Daczára a nagy esőnek, nagy számu embertömeg megy Noir Viktor temetésére. Bonaparte Péter herczeg azt kívánja, hogy ügye esküdtszék előtt bonyolítottassék le.

Páris, jan. 12. Hir szerint Lavalette, Fleury és Benedetti beadták volna lemondásukat.

Páris, jan. 12. A „Marseillaise“ a kormány ellen gyűlöltre ingerlés és fegyverfogásra felhívás miatt elkoboztatott. Mondják, hogy az elővizsgálat Pierre herczeg ügyében már majd egészben befejeztetett; a legfelsőbb törvényszék vádlóbizottsága ma vagy holnap határozand.

Azon hir kering, miszerint a Noire temetésére összegyűlt nagy néptömeg, szándékozott a törvényhozó testület palotája elé vonulni.

Ujdonságok.

*A „Pannonia“ pesti távsürgönyöz intézet vezetője Kápolnay ur határozott czáfolatunk daczára, több pesti laphoz beküldött válaszában állítja, hogy Türr tók Fedajewre vonatkozó beszéde való, s hogy a „Pannonia“ kérdéses távirata a leg helyesebb forrásból volt merítve, s hogy erről a legilletékesebb helyről szerzett magának tudomást. Legkevésbésem kételkedünk, hogy a „Pannonia“ ez ügyben egészen ártatlan, de más részt ujra határozottan kijelentjük, hogy távirata a lap talan volt, hogy forrása nem megbízható s a legilletékesebb helyen rosszul emlékeztek vissza. Türr tóknaál úgy szólván nem is volt küldöttség, miután igen rövid ideig volt városunkban, s így küldöttség előtt sem nyilatkozott csak egy szóval is Fedajewről. Igen megbízható forrásból — alkalmassint attól, mely az említett kacsát távirta — értesíthetett a „Pannonia“ azon tekintetben is, mintha mi vonatkozó táviratát lapunkból átvettnek állítottuk volna. Ezt mi egy betűvel sem mondtuk, de azt meg kell jegyeznünk, hogy illető czikkünk f. hó 4-én délelőtt már a nyomdában volt, Türr pedig ugyanazon nap este felé érkezett csak Aradra. Azán miért nem volt Türr állítólagos beszédjéből egy árva szó, egy aradi lapban sem közölve? Egyedül azért: mert Türr azt nem mondotta.

*A nemzeti biztosító társaság választmánya f. hó 10-én tartott ülésében Hermann József aradi szülötésű honfit s az intézet volt bécsi vezértitkárát végleges minőségben igazgatójává megválasztá.

— Mint halljuk, Krausz Albert a „Bécs város“—hoz czimzett kávéház bérlője mesterséges uton nagyobb mérvben szándékozik jeget előállítani. A mostani enyhe tél folytán, attól lehetvén félni, hogy a jégvermek töresen maradnak: e szándékot nagyon helyeseljük, s előre is felhívjuk arra az illetők figyelmét.

p. Berzaván nem rég Svob erdőmester istállójából lovakat loptak el. A tetteseket Ritt József aradi csendbiztosnak sikerült városunk határában elfogni, s egyszersmind a lovakat is elékeríteni.

*A cs. kir. hadparancsnokság azon indokból, mivel igen gyakran fordul elő az eset, hogy a szabadságot katonák ragályos betegséggel térnek haza, s a kór terjedését előmozdítják, rendeletet bocsátott ki, mely szerint minden egyén, mielőtt szabadságlevelét kikapthatná, az illető fő- vagy ezredorvos által vizsgáltassék meg s betegség esetében ne bocsájtassék el, míg teljes egészségét vissza nem nyeri.

*Éljen Ó-Buda képviselőtestülete! Az ismeretes ó-budai botrány tárgya a képviselőtestület január 7-iki ülésén ismét szóba került, ezuttal már harmadszor, s a város derék képviselőtestülete 40 szóval 24 ellenében ezuttal is megmaradt régi határozatánál, mely szerint az ó-budai iskolák csakugyan közösek. A közgyűlés ugyanekkor elhatározta, miszerint Brunner plebánoshoz kérdés intéztessék az iránt, ha vajjon enged-e a katolikus iskolaszék végre e határozatnak és csatlakozik-e hozzá, mely esetben a község hajlandó a katolikus felekezeti iskolákat évenként 2000 frttal subventionálni. Mint örvendetes hírt irhatjuk is, hogy a Brunner és társai által Ó-Budán elvetett mag nem igen hajlandó gyökeret verni — s a községi iskola, melynek kezdetben alig volt 80 tanulója, ma már minden igazgatás daczára 247 tanuló számlál.

*Az autonomikus gyűlésre küldendő követek megválasztása s illetőleg a katolikus választók összeírása iránt maholnap országsszerte megkezdetik a mozgalom. Tekintve azt az apathiát, mely az autonomikus előkészítő gyűlésen oly tág teret adott az ultramontánoknak, óhajtatjuk, hogy az ország katolikusai érdekeik megóvása és a szabadságellenes törekvések megakadályozása végett már idejekorán sorakozzanak. E hirrel kapcsolatban megemlíthetjük a Sz. E. nyomán, hogy ez érdeket képviselve egyhangulag Kuti Márton székesfehérvári plebánost óhajítja autonomikus követnek.

*Nep. sz. János mint hitelező. Egy kedélyes öreg hivatalnok hunyt el nem rég M.-Szigeten, ki, mert nagyon is kedélyes és bonvivant ember volt, túlságosan sokat költött. Utóljára már nem igen akartak az öreg Cz. ... nek kölcsönözni, mert gyöngyölködő egészsége kétséssé tette, ha megfizetheti-e valaha adósságát. Az odaváló lelkes szánakozott az öreg s a nep. sz. János-alapból 100 frtot kölcsönzött. Az öreg ez idő óta, valahányszor a szent János-szobor mellett elment, mindannyiszor levette kalapját. Halála után felbontották végredeletét, melyben a következő pár sort találták: „Utolsó kérelmem barátaimhoz, hogy holttestemmel a nep. szent János előtt pár perczre megálljanak s bocsánatot kérjenek tőle a ki nem fizetett adósságért. Megérdemli, ő volt legtürelmesebb hitelezőm!“ — Barátai teljesíték utolsó kérelmét.

*Fontos a dohányzókra. New Yorkban egy gőz-szivargépet találtak fel, melynek segítségével óránként 2000-nél több szivart lehet gyártani. A gyártás természetesen sokkal olcsóbbá kerül, mint a kézzel való készítés.

*Közelebb temették el Pesten Kacske-métit, az ismeretes pesti cigány-zenekar fejét. A pesti népzeneészek mind jelen voltak, s fátyla-fényvel kísérték öröknegyulom helyére az elhunytat, ki annyi vig órát szerzett a pestieknek. Társai a sir mellett a „Cserebogár, sárga cserebogár“ bus magyar dallal bucsúztak el társuktól.

*Megbocsáthatlan gondatlanság. Gömör-Panyiton a karácsoni ünnepek alatt egy háznál a gyermekek löporral játszottak, melyből a szülők körülbelül egy fontnyit az asztal mellett hagytak, míg magok a faluba mentek látogatba. A gyermekek szalmazálat töltötték meg a löporral s égő gyertyánál süttgették el az apró rakétákat. Egy a szalmazálatok közül a löpor csomóba esett, mire az fellobban, ajtó és ablakokat szét vetette, a gyermekek ruháit lángba borítá s két kis lánynak szeméit kiperzselte.

*Le a kalappal a félegyházi kaszinóban! Félegyházán két párta szakadt az ottani kaszinó. Egyik párt azt követeli, hogy a tagok a kaszinó helyiségében levegyék kalapjukat, a másik párt pedig a kényelem, szabadság és a kalapföntartás mellett harczol.

*Párisi demokratagyűlés. Egy hang a teremben: „Uram! egy indítványt tennék! Kérjük meg az urakat a karzaton, hogy más-hová köpjének, és ne mireánk.“ — Egy hang a karzatról: „Nagyon össze vagyunk szorulva, és nem tehetünk másképp.“ — Válasz a terem-ből: A tisztességes ember zsebkendőjébe köp. — Más hang: „A zsebkendő ideje elmúlt, a szabad embernek nincsen zsebkendője, de nincs is szüksége rá. A zsebkendő főúri találmány, s annál fogva szólítsuk fel az arisztokratákat, kiknek zsebkendőjük van, hogy távozzanak a teremből. (Tapsvihar.) Mi tovább is leközpünk.“ — Az első hang: „Tehát jó! Fe-szítsék ki a tisztességes emberek esernyőiket, hogy ne legyenek kitéve a karzaton levők ne-veletlenségeinek.“ — Hangok a karzatról: „Az esernyő a fanatizmus, a sötétség jelképe, a szabadon gondolkozó nem használ esernyőt. Az esernyő a vallási türelmetlenség szülemé-nye. Halálra azokkal, kiknek gyűlésünkben esernyőjük van.“ (Helyeslés és zaj. A rendőr-biztos feloszlatja az ülést.) „P. N.“

*Örült táncverseny fordult elő közelebb Pittsburgban (Amerikában.) A tánc terem birtokosa drága arany gyűrűt tűzött ki jutalmul azon párnak, mely legtovább győzi a keringőt. — Tizenkét pár jelentkezett is a versenykeringőhöz, s éjjelkor a zenekar rákezdé az „Il baccio“ ismeretes keringőt. Husz percz mulva hét pár kidőlt. A többi folytatta a bódító táncot. Egy órával később másik öt pá-

kimerülten távozott a körből, s már most csak két pár járta egyedül. A negyedik óra vége felé a zenészek is oda voltak; a hegedűsök újjából vér csepegett (!) a hurokra, de azért tovább húzták, tovább járták. Az ötödik óra kezdetén többen a jelen voltak, az ötödik, öngyilkos táncz folytatása ellen tiltakoztak, de sikertelenül. Miután az ötödik óra is lefolyt, egyike a tánczosoknak ajultán rogyott össze, utána a tánczos, is s örömrivalgások közt adák ki a jutalmat a győztes győző párnak. — A két utóbbi pár azonban drágán fizet meg kitaratását. A lányok inkább a halálhoz voltak közel, mint az élethez, a cipőt le kellett vágni lábaikról, melyek az idomtalanságig feldagadtak. A fiatal emberek elalélt állapotban vitték haza, nyilván életükkel fognak adózni balgaságukért. A zenészek egészen tönkre voltak téve s felfogadták, hogy soha sem huznak verzenyők talpa alá.

Az aradi termény-csarnok jegyzéke.

1870. Január 13-ól.

Gabona árak	Minőségi suly font	Vámmázsa szerint
buza tiszai	szilárd	83 — —
„ „	—	84 — —
„ „	—	85 4.20 4.30
„ „	—	86 4.45 4.50
buza bánáti	—	87 4.65 4.70
„ „	—	88 4.80 4.90
„ „	—	85 — —
„ „	—	86 — —
buza kétszeres	—	— — —
rozsa	—	80 2.85 2.90
árpa malátának	—	70 2.45 2.50
„ takarmány	—	— — —
kukorita ó	mérője	2.30 2.35
„ új	—	2.10 2.15
paszuly	bágyadt	3.50 3.60
kása	—	— — —
bab	—	— — —
repce	—	— — —

Színház. Pénteken január 14-én, 5-ik bérlet 4-ik számban adatik: „A szerzetesek vagy: kaland a karmelit-szűzek zárdájában.“ Vigjáték 3 felv., írta: Tennelli.

Az aradi népmívelődési egyesület f. évi január hó 9-én tartott közgyűlésének eredménye:

Mindenek előtt az egyesület könyvtáráról és vagyoni állapotáról elkészített leltár, valamint a pénztári kimutatás 1869-ik évi december hó végeig, ugymint:

a könyvtár könyveinek értéke	523 frt 20 kr.
a naptárak értéke	5 „ — „
a bekötött lapok értéke	240 „ 20 „
az egyesület butorainak vagy be rendezett czikkeinek értéke	346 „ 75 „
kitöltetlen oklevelek értéke	170 „ — „
összesen	1285 „ 15 „

Az Aradi Lloydársulatnál bejegyzett értékpapírok.

Január 13-ól.

Kibocsátási érték	Teljesített befizetés	Utolsó jövedelem.	Érték papírok	Pénzérték frt	kr.	Áruérték frt	kr.
50 frt	50 ft	63	Aradi takarékpénztár	1000	—	1050	—
100 „	40 ft	—	Uj-aradi takarékpénztár	46	—	47	—
200 „	140 ft	—	Aradi kereskedelmi és iparbank	190	—	195	—
500 „	500 ft	60	Első aradi gőzmalom és fűrészgép részvény társaság.	500	—	505	—
250 „	250 ft	—	Második kibocsátás	—	—	—	—
200 „	140 ft	—	Aradi Széchenyi múzeum.	—	—	—	—
200 „	200 ft	—	Aradi Panonia keményítőgyár.	—	—	—	—
200 „	70 ft	—	Első aradi gőzkeménnyítő gyár.	—	—	—	—
100 „	70 ft	—	Közuti vaspálya és téglagyár.	160	—	165	—
200 „	200 ft	—	Aradi légszuszítógépi társulat	—	—	—	—

Az időjárás borult, délután havas esővel. Gabnaüzletben a hangulat csendes.

Értékpapírokban nem esett üzletkötés tudomásul.

Pénztár állás:

1869-ik évben összes bevétel. 2360 frt 17 kr.
„ „ „ kiadás. 1058 „ 99 „
pénztári maradvány. 851 „ 18 „

Ezen összegből a takarékpénztárba elhelyezve van 838 frt 9 kr., ezen kívül van 2 darab ipar- és népbank részvény, melyre fizetett 40 frt és 1 darab ezüst huszas, melyek ekint helyeseknek találattak és minden észrevétel nélkül elfogadtattak.

Barabás Péter elnök indítványa folytán a felépítendő rokkant honvédek menházára 50 frt szavaztatott meg.

Ekkor Barabás Péter elnök az összes tisztikar és választmányi tagok nevében a bennök helyezett eddigi bizalmat megköszönvén, elnöki székét a tisztújító közgyűlésnek átengedte, mire Dániel Lázár ur korelnöknek egyhangu

lag kikiáltatott, a tisztválasztás következőleg történt megválasztattak szavazattöbbséggel, és pedig:

Elnöknek: Papp János, cipész.

Alelnöknek: Nagy Péter, rajztanár.

Titkárnak: Duzsek István.

Pénztárnoknak: Probst Ferencz.

Levélárnoknak: Némethy Károly.

Választmányi tagoknak: Dr. Aradi István, Avarfy Károly, Brunhuber Nándor, Braumiller Rezső, Barabás Péter, Bocskai Tóbiás, Barkó Ferencz, Csobán Mihály, Dávidházy Sándor, Györgyösi Rezső, Gásza Károly, Haich Károly, Jarmitsky Antal, Jászfy József, Kovács Imre, Krausz Pál, Lidy Nándor, Lestany János, Mallár István, id., Miksits Alajos, Nánay Imre, Prinner V. Samu, Radácsi Ferencz, Richter Ernő, Schütz Nándor, Tabakovits János, Vass István, Vágács Mihály, Varjasy János, Weszely Ferencz.

A megválasztás ekénti eredménye kihirdetvén, az elnöki szék a megválasztott Papp János elnöknek átengedte, ennek megtörténte a közgyűlés délutáni 5 órakor feloszlott.

Duzsek István,
egyl. titkár.

Ujság kihordónak kerestetik a várost jól ismerő két egyén. Bővebb értesítést nyervehetni a lapok kiadóhivatalában.

Távirati tudósítás

a bécsi börzéről 1870. jan. 13-án.

5% Metalliques	60.30	Hitelintézet	263.60
Nemzeti kölcsön	70.35	Váltó Londonra	123. —
1860. évi kölcsön	98.40	Ezüst	120.25
Bankrészvény	742	Arany	5.79

A szerkesztésért felelős Bettelheim Vilmos.

H I R D E T É S E K.

Az optika legnagyobb vívmánya!

A testnélküli emberfő.

45-2* vagy

Luxemburg gróf feje,

mely fő eszik, iszik, szivarozik, beszél, sat. Rövid időre látható a „Nádor“ szálloda bolthelyiségében, reggel 9-12 óráig, délután 2-7 óráig. — Belépti jegy: üllőhely 40 kr., állóhely 20 kr. gyermek- és katonajegy örmestertől lefelé 10 kr.

Bika eladás.

A kétegyházi uradalomban egy szépen fejlett erőteljes 5 éves sveiczi hágo bika f. hó 17-én d. u. 3 órakor szabad kézből eladó. Bővebb értesítést nyerni és venni szándékozók alólírothoz forduljanak.

Szekér Gyula,
urad. kasznár.

42-3-3

Arlejtési hirdetés.

Arad megye hatósága részéről közhírré tétetik, miszerint a megyei cseleedség részére 1870. évben szükségelt ruházatok szállításiának zárt ajánlatok utjání biztosítása iránt beterveztendő ajánlatok megírálása, s ennek folytán a vállalkozónak elfogadása iránti tárgyalás 1870. évi január hó 27-én d. e. 10 órakor az Arad megyei alispáni irodában fog eltaratni.

A ruházat szállítására vállalkozni szándékozó tartozik az összes ruházatot a megyei bizottság részéről megválasztott kelmékből, az árlejtési feltételekben bejegyzett mintázatok szerint kellően elkészíteni és a kitűzött idő alatt átadni.

A ruházat minden egyes szegődvényes testéhez lévén illesztendő, ugyan azért minden nem a testhez álló ruházat, legyen az szűk, vagy nagyon bő, vissza fog vettetni.

Az elfogadott kelmék, s árlejtési feltételek 1870. évi január 20-tól kezdve, a megyei számvevősnél megtekinthetők.

Miről vállalkozni szándékozók azzal értesítettek, hogy a minden darab ruha szállítási árának szám és betűszerinti kitételével és 300 frt készpénz vagy tőzsdeiárfolyam szerint számított állampapírbeli bānompénzrel ellátott zárt ajánlatokat 1870. év január 26-án déli 12 óráig Arad megye rendszerinti alispánjához annyal is inkább bemutassák, különben a később beérkezendő ajánlatok figyelmen kívül fognak hagyatni.

Arad, 1870. január 10.

Nagy Sándor,
rendszerinti alispán.

40-3-3

Igás-ökor vásárlás.

36-3-3

A Csanádmegyében fekvő mezőhegyesi m. k. állam ménes birtok igazgatósága, körül-belől 130 darab 4-6 éves egészséges, rendes testalkatu, izmos és erős csontu igás-ökröket szükségel.

Miért is mindazon szarvasmarha birtokosok és vállalkozók, kik szándékoznak a nevezett igazgatóság számára akár az egész mennyiséget, akár annak egy kisebb részét is szállítani, felhívatnak, hogy 50 kros bélyeggel és a szállítandó ökrök árának megfelelő 5 százalékos bānompénzrel — mely a létrejövet esetében 10 százaléka lesz kiegészítendő — ellátott írásbeli ajánlataikat — offert — folyó évi január hó 24-ki déli 12 óráig az alulirt m. k. gazdasági igazgatóságnál benyújtani sziveskedjenek.

A boríték ezen szavakat tartalmazza:

„Igás ökrök szállítására tett ajánlat.“

Bélyegtelen és bānatpénz nélküli ajánlatok tekintetbe nem vétetnek.

A m.-hegyesi m. k. állam ménes intézeti igazgatóságától.

Laptulajdonos és kiadó Bettelheim Vilmos — Arad, 1870. Nyomatja Réthy Lipot. (Főter, a Minoriták zárdájával szemben.)

Hirdetés

A gyulai uradalom részéről mintegy negyven négy darab jó karban lévő és jó faju, részint kocsi lovak, részint tenyész kanczák és cikók, nyilvános árverésen készpénz fizetés mellett el fognak árusittatni.

Az árverés f. évi január hó 23-án, vagy is gyulai vásár vasárnapján d. e. 9 órakor, Gyulán a várkastély udvarán veendi kezdetét.

Mire a venni szándékozók a mondott időben és helyen ezennel meghivatnak.

Farkas Zsigmond,
urad. számtartó.

48-1

Első erdélyi vasut.

19-2*

Arad-károlyfehérvári vonal menetrendje.

A személyvonatok mind a két irányban csatlakoznak a tiszavideki vasut vonataihoz.

I. Pest és Aradról Károlyfehérvár felé	Indul ó. p.	II. Károlyfehérvárról Arad és Pest felé	Indul ó. p.
Pest	5 19 este	Károlyfehérvár	4 29 regg.
Arad	6 12 regg.	Alvincz	4 54 „
Györök	6 54 „	Sibóth	5 24 „
Paulis	7 6 „	Szászváros	5 49 „
Radna	7 24 „	Piski	6 28 „
Konop	7 53 „	Déva	6 53 „
Berzova	8 15 „	Branyicska	7 21 „
Soborsin	9 7 „	Illye	7 47 „
Zám	9 43 „	Zám	8 32 „
Illye	10 27 délel.	Soborsin	9 12 „
Branyicska	10 46 „	Berzova	9 58 „
Déva	11 16 „	Konop	10 13 délel.
Piski	11 47 „	Radna	10 47 „
Szászváros	12 21 délut.	Paulis	10 59 „
Sibóth	12 44 „	Györök	11 14 „
Alvincz	1 25 „	Arad	11 50 „
Károlyfehérvár érkező.	1 45 „	Pest	8 40 este

Posta-csatlakozások.

a) Az arad-temesvári malle-posta. Indul Aradról 4 órakor délután naponkint. Érkezik Aradra 8 órakor este naponkint 3-4 utas felvételével.

b) A soborsin-lugos-temesvári malle-posta. Indul Soborsinból 10 órakor délelőtt naponkint. Érkezik Soborsinba 4-5 óra közben reggel naponkint 3-4 utas felvételével.

Ezen malle-postához csatlakozik Lugoson az Orsova és Lugos között közlekedő naponkinti malle-posta.

c) Az I. szám nagy-szeben-kolozsvári malle-posta. Indul Nagy-Szebenből 6 órakor reggel naponkint. Érkezik Károlyfehérvárra 2 óra 30 perccel délután 3-4 utas felvételével.

Indul Károlyfehérvárról 4 órakor délután (azaz a vonat megérkezése után). Érkezik Kolozsvárra 3 óra 15 perccel reggel 7-8 utas felvételével.

d) A II. szám nagy-szeben-kolozsvári malle-posta. Indul Nagy-Szebenből 6 órakor este. Érkezik Károlyfehérvárra 2 óra 30 perccel reggel 7-8 utas felvételével.

Indul Károlyfehérvárról 3 órakor reggel. Érkezik Kolozsvárra 1 óra 30 perccel délután 3-4 utas felvételével.

e) A kolozsvár-nagy-szebeni I. számú malle-posta. Indul Kolozsvárról 3 órakor reggel. Érkezik Károlyfehérvárra 1 óra 15 perccel délután 3-4 utas felvételével.

Indul Károlyfehérvárról 3 óra 30 perccel délután (azaz a vonat megérkezése után). Érkezik Nagy-Szebenbe 12 órakor éjjel 7-8 utas felvételével.

f) A kolozsvár-nagy-szebeni II. számú malle-posta. Indul Kolozsvárról 4 órakor délután. Érkezik Károlyfehérvárra 2 óra 30 perccel reggel 7-8 utas felvételével.

Indul Károlyfehérvárról 3 óra 30 perccel reggel. Érkezik Nagy-Szebenbe 12 órakor délelőtt 3-4 utas felvételével.

Az I. számú nagy-szeben-kolozsvári és a II. számú kolozsvár-nagy-szebeni malle-postához csatlakozik Tordán

a maros-vásárhelyi-tai járat. Indul Maros-Vásárhelyről 9 órakor 1 reggel naponkint Érkezik Tordára 6 ó. este naponkint 3-4 utas felvételével. Indul Tordáról 12 órakor éjjel naponkint. Érkezik Maros-Vásárhelyre 20 perccel délelőtt naponkint 3-4 utas felvételével.

Az igazgatóság.